

Gods visie op oorlog en geweld

“Hij doet oorlogen ophouden tot aan het einde van de aarde; hij breekt de boog en hakt de speer in stukken; hij verbrandt de strijdwagen in het vuur.”
Psalm 46:9

We zijn nu al een eind op weg in de eenentwintigste eeuw. De toestand in de wereld verslechtert snel. De mensen op wie we vertrouwden, de dingen die we hebben leren kennen en waarvan we hebben genoten, en die we zelfs als vanzelfsprekend beschouwden, verdwijnen. Veel mensen in de wereld van vandaag leven in een voortdurende staat van angst. We zien met eigen ogen dat de spanningen in de wereld hoger zijn dan ooit. Conflicten, oorlogen en terroristische aanslagen vullen nu onze krantenkoppen en nieuwsberichten. De wereld is in een razernij geraakt, waardoor velen vrezen voor hun bestaan. Er is een strijd gaande tussen de vermeende krachten van goed en kwaad op aarde. Er is een oproep tot de wapens gedaan,

wat heeft geleid tot geweld als antwoord op geweld. Er wordt grote druk uitgeoefend op individuen om koste wat kost "mee te vechten".

De mensheid in het algemeen zoekt geen hulp bij God, maar vertrouwt op haar eigen methoden om vrede in de wereld te brengen. In deze situatie zien we dat het kind van God voor veel belangrijke beslissingen staat. Wat leert de Bijbel over geweld, oorlog en moord? Hoe kan de Bijbel worden gebruikt als basis om zich tegen oorlog en geweld te verzetten? Wij hopen dat de volgende discussie de lezer zal helpen bij het vinden van antwoorden op deze belangrijke vragen.

Oude Testamentische beschrijvingen van God

God wordt in de Bijbel vaak beschreven met oorlogszuchtige termen - de "toorn van de Heer" en de "woede van de Heer", zoals vermeld in Numeri 11:10,33. De hemelse Vader is als "een verterend vuur", want "het is een vreselijk ding om in de handen van de levende God te vallen". (Deuteronomium 4:24; Hebreeën 10:31). 'Mij komt wraak en vergelding toe' (Deuteronomium 32:35). De Heer is 'een jaloerse God' en 'een oorlogvoerende God', die opstaat om de volken te oordelen op de door Hem bepaalde tijd. Exodus 20:5; 15:3

De krijgslieden van Israël

In Gods omgang met het volk Israël zien we dat zij de opdracht kregen om zich in legers te tellen. "De Heer sprak tot Mozes in de woestijn van Sinaï, in de tent van de e vergadering, ... nadat zij uit het land Egypte waren gekomen, zeggende: Tel de hele vergadering van de kinderen Israëls, naar hun geslachten, naar hun vaderenhuizen, met het aantal van hun namen, alle mannen naar hun telling; van twintig jaar en ouder, allen die in Israël in staat zijn om ten strijde te trekken: gij en Aäron zult hen tellen naar hun legers." Numeri 1:1-3

De Israëlieten werden vaak geleid door krijgsheren in hun strijd om het beloofde land in bezit te nemen. Jozua, de "aanvoerder van het leger van de Heer", kreeg van een engel instructies over hoe hij Jericho moest vernietigen. (Jozua 5:14; 6:2-5). Met het blazen van trompetten en goddelijke tussenkomst "stortten de muren van de stad in" en werden ze "volledig verwoest". Jozua 6:20,21

God leerde zijn volk hoe te vechten. David zegt ons: "Gezegend zij de Heer, mijn kracht, die mijn handen leert oorlog te voeren en mijn vingers te vechten: mijn goedheid en mijn vesting, mijn hoge toren en mijn

redder, mijn schild en degene op wie ik vertrouw, die mijn volk onder mij onderwerpt." Psalmen 144:1,2

God vecht voor zijn volk

God vocht voor zijn volk toen zij werden achtervolgd door Farao, de koning van Egypte, en zijn leger van paarden en strijdwagens. "Toen Farao naderde, hieven de kinderen Israëls hun ogen op, en zie, de Egyptenaren trokken achter hen aan; en zij werden zeer bevreesd, en de kinderen Israëls riepen tot de Heer. ... En Mozes zei tegen het volk: Vrees niet, sta stil en zie de redding van de Heer, die Hij u vandaag zal tonen; want de Egyptenaren die u vandaag hebt gezien, zult u nooit meer zien. De Heer zal voor u strijden, en u zult stil zijn." (Exodus 14:10-14). Het water van de zee werd door de kracht van God gescheiden en het volk van Israël werd gered; de legers van Egypte werden vernietigd.

In een later verslag staat: "De Heer sprak tot Mozes en zei: Wreek de kinderen van Israël op de Midianieten: ... En Mozes sprak tot het volk en zei: Bewapen sommigen van u voor de oorlog en laat hen tegen de Midianieten optrekken, ... Van elke stam, duizend uit alle stammen van Israël, zult gij naar de oorlog zenden. ... En zij doodden de koningen van Midian." Numeri 31:1-8

"Een tijd voor elk doel"

Een andere reeks teksten uit het Oude Testament die in overweging moet worden genomen, is te vinden in Prediker 3:1,3,8: "Voor alles is er een tijd, en voor elk doel onder de hemel is er een tijd: ... Een tijd om te doden en een t en tijd om te genezen; een tijd om af te breken en een tijd om op te bouwen; ... Een tijd om lief te hebben en een tijd om te haten; een tijd van oorlog en een tijd van vrede." Veel mensen hebben deze teksten gebruikt om moorden en oorlog voeren te rechtvaardigen. Als we dit echter nader bekijken, zien we dat Salomo dit schreef op basis van zijn vele ervaringen en observaties uit het verleden. Hij maakt een opmerking vanuit een sociaal perspectief. Hij ziet mensen hard werken in allerlei ondernemingen en vraagt zich wijselijk af: "Wat heeft hij voor voordeel van zijn arbeid? Ik heb de zware arbeid gezien die God de mensenkinderen heeft opgelegd om daarin te oefenen." verzen 9,10

Salomo sluit zijn betoog in het boek Prediker af met: "Laten we de conclusie van de hele zaak horen: Vrees God en onderhoud zijn geboden, want dit is de hele plicht van de mens. Want God zal elk werk in het oordeel brengen, met elk geheim, of het nu goed is of kwaad." Prediker 12:13,14

Een God van liefde

In het licht van het voorgaande stellen we nu een legitieme vraag die velen zich stellen: als God een God van liefde is, zoals de Bijbel ons vertelt, hoe kunnen we dan zijn geboden aan de kinderen van Israël begrijpen, zoals dat zij hun vijanden "volledig moeten ver en vernietigen"? (1 Johannes 4:8,16; Deuteronomium 12:2; 20:17). We moeten niet vergeten dat het volk Israël Gods verbondsvolk was: „U alleen heb Ik gekend van alle geslachten der aarde.” Amos 3:2

Het feit dat de kinderen van Israël Gods uitverkoren volk waren, wordt duidelijk onderwezen in de Bijbel. We merken deze woorden van de profeet Jeremia op: "Zo heb Ik het hele huis van Israël en het hele huis van Juda aan Mij verbonden, zegt de Heer, opdat zij Mij tot een volk, tot een naam, tot een lof en tot een eer zouden zijn." Ik zal de "God van alle families van Israël zijn, en zij zullen mijn volk zijn." (Jeremia 13:11; 31:1). Tot Jakob, de vader van de twaalf stammen van Israël, zei God: "In u en in uw nageslacht zullen alle families van de aarde gezegend worden." Genesis 28:14

Het land Kanaän was eeuwen eerder beloofd aan het "zaad", of nageslacht, van Abraham, dat wil zeggen Israël (Genesis 11:31; 12:5-7). Andere volken

hadden zich echter al in het land gevestigd voordat de Israëlieten onder leiding van Jozua als rechtmatige erfgenamen arriveerden. Toen Israël het beloofde land Kanaän in bezit nam, heersten er erbarmelijke omstandigheden. De Filistijnen, Amorieten en anderen die het land bewoonden, waren zeer verdorven, omdat ze zich bezighielden met allerlei vormen van afgoderij, zelfs met het brengen van mensenoffers in verband met hun valse goden en religie (). (Deuteronomium 18: 9-14). Hun goddeloosheid en verdorvenheid hadden zo'n niveau bereikt dat God, in zijn wijsheid en gerechtigheid, inzag dat het het beste was om hen te vernietigen en in het land een volk te plaatsen dat, onder zijn leiding, een hoger niveau van beschaving zou bereiken.

Daarom gaf God de Israëlieten de opdracht Kanaän te veroveren. Dit gebeurde niet zonder zijn toestemming en leiding. Voordat zij het beloofde land binnengingen, had de Heer een wettenstelsel voor de Israëlieten ingesteld. Zij begrepen dat zij gestraft zouden worden als zij zich niet aan die wetten hielden. Een van deze wetten was: "Gij zult niet doden." (Exodus 20:13). De bureu van Israël voerden voortdurend oorlog tegen hen, maar als Israël God zou gehoorzamen, zou Hij hen helpen. Als zij God echter ongehoorzaam waren, zou Hij hun vijanden laten zegevieren. Leviticus 26:3,6-8,14,17

Een tijdelijke situatie

Later in het Oude Testament maakte God via de profeten duidelijk dat de huidige tijd van kwaad, haat, oorlog en armoede een tijdelijke situatie was. Zijn plan zal uiteindelijk alle oorlog, haat, wanhoop en armoede uitbannen. Dit zal gebeuren wanneer zijn koninkrijk wordt opgericht. Via de profeet Jesaja zei God over deze tijd: "Zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal nog het zwaard tegen een ander volk opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren." "Zij zullen geen kwaad doen en geen vernieling aanrichten op mijn hele heilige berg." Jesaja 2:4; 11:9

De visie van het Nieuwe Testament op oorlog

Laten we nu eens kijken naar Gods leer in het Nieuwe Testament, waar al snel duidelijk wordt dat er een verandering heeft plaatsgevonden. De hemelse Vader gaat nu anders om met het volk Israël, en dat begint allemaal met zijn Zoon, Jezus. In zijn pre-menselijke bestaan wordt Gods Zoon 'het Woord [Grieks: logos]' van God genoemd. (Johannes 1:1). Later in hetzelfde hoofdstuk schrijft Johannes: "Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons

gewoond, (en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, de heerlijkheid als van de eniggeboren Zoon van de Vader), vol van genade en waarheid." (vers 14). "Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem gemaakt, en de wereld heeft Hem niet gekend. Hij kwam tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen." (verzen 10,11). We weten dat "de Zijnen" verwijst naar het volk Israël. Hij werd door hen verworpen, in vervulling van de Schrift: "Hij werd veracht en verworpen door de mensen." Jesaja 53:3

Toen Pilatus de Joden, die bij het proces van onze Heer bijeen waren, vroeg: "Wat zal ik dan doen met Jezus, die Christus genoemd wordt?", zeiden zij allen tot hem: "Laat hem gekruisigd worden." (Matteüs 27:22). Zoals we aan het einde van het verslag lezen, waste Pilatus zijn handen in onschuld en vond hij geen schuld in Hem. "Toen antwoordde het hele volk en zei: Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen." Matteüs 27:25

Gedurende zijn hele bediening verlangde Jezus ernaar Israël te helpen. "Jeruzalem, Jeruzalem, die de profeten doodt en stenigt die tot u gezonden zijn, hoe vaak heb Ik uw kinderen willen verzamelen, zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels verzamelt, en u hebt niet gewild! Zie, uw huis wordt u verlaten achtergelaten." (Lukas 13:34,35). Door

deze verwerping van de eniggeboren Zoon van God slaagde Israël er niet in te verkrijgen wat het zo lang had gezocht. Zij hadden verlangd naar voortdurende zegeningen en voorspoed onder Gods leiding. "Wat dan? Israël heeft niet verkregen wat het zoekt ... (Zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van sluimer gegeven, ogen waardoor zij niet zien en oren waardoor zij niet horen;). tot op de dag van vandaag." Romeinen 11:7,8

Voorbeelden om ons te onderwijzen

We noemen nu nogmaals, aan de hand van de Schrift, het doel van Gods relatie met Israël in het Oude Testament. "Broeders, ik wil niet dat u onwetend bent, dat al onze vaders [de Israëlieten] onder de wolk waren en allen door de zee zijn gegaan; ... Nu waren deze dingen onze voorbeelden, opdat wij niet naar het kwade zouden verlangen, zoals zij ook hebben begeerd." 1 Korintiërs 10:1,6

Uit dit verslag halen we waarschuwingen en de kans om te leren van Israëls mislukkingen, zodat we ons best kunnen doen om God te dienen. Het natuurlijke Israël was nooit onvoorwaardelijk erfgenaam van enig deel van de belofte die aan Abraham was gedaan: "In u zullen alle geslachten van de aarde gezegend worden." (Genesis 12:3). Toen God zijn verbond met Israël sloot, was de afspraak dat als zij

zich aan de wet zouden houden, zij eeuwig leven zouden hebben. Dit zou hen dan in staat stellen om de belofte aan Abraham te erven en hen het voorrecht geven om "alle volken van de aarde" te zegenen.

Erfgenamen van Gods beloften

De woorden van de apostel Petrus: "De belofte is voor u en uw kinderen", zijn volledig in overeenstemming met al Gods omgang met Israël, inclusief zijn verbond met hen als kinderen van zijn dienaar Abraham. (Handelingen 2:39). Zij hadden deze hoop nog steeds in de tijd v us Jezus, zoals Paulus zei: "Op welke belofte onze twaalf stammen, die God dag en nacht dienen, hopen te komen." (Handelingen 26:7). Toen Israël als natie onwaardig bleek om erfgenaam van de beloften aan Abraham te worden, werden zij, symbolisch gesproken, afgebroken en kregen de heidenen de kans om ingevlochten te worden om hun plaats in te nemen. Deze heidenen konden nu als individuen deel krijgen aan "de wortel en de vetheid van de olijfboom", dat wil zeggen de beloften aan Abraham. Romeinen 11:17

Vanaf dat moment werden alleen die individuen, Joden of heidenen, die Christus aanvaardden,

"erfgenamen volgens de belofte", als leden van het geestelijke zaad van Abraham. (Galaten 3:29). "De steen [Jezus] die de bouwers [Israël als natie] hebben verworpen, is tot hoeksteen geworden: ... Het koninkrijk van God zal van u worden weggenomen en aan een volk worden gegeven dat de vruchten ervan voortbrengt." Mattheüs 21:42,43

Omdat Israël niet bereid was om gebruikt te worden voor de zegening van andere volken, kwam er een einde aan hun status onder hun verbond met God, en ook de belofte om een 'koninkrijk van priesters en een heilig volk' te zijn, kwam niet meer voor hen in aanmerking (Exodus 19:6). Het werd 'gegeven aan een volk', aan het geestelijke Israël - 'een koninklijk priesterschap, een heilig volk'. (1 Petrus 2:9). Er wordt ons verteld dat dit volk, zich onderscheidt van alle andere volkeren en door God uit alle volken van de aarde is verzameld – "een volk voor zijn naam". Handelingen 15:14

Afwijzing van geweld en oorlog

Onze Heer Jezus Christus is zeker de sleutel tot de verandering in de leerstellingen die in het Nieuwe Testament naar voren komen. Jezus verwierp de concepten van geweld en oorlogvoering die in de wereld bekend en geaccepteerd waren geraakt. Door zijn leerstellingen en door zijn voorbeeld gaf hij

ons een veel hogere norm. "Een nieuw gebod geef ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u heb liefgehad, dat ook gij elkander liefhebt. Hieraan zullen allen weten, dat gij mijn discipelen zijt, indien gij liefde hebt onder elkaar." (Johannes 13:34,35). Dit is een hoger gebod, een hogere wet, dan die aan de Joden werd gegeven onder hun verbond met God. De wet die door Christus werd gegeven, is de wet van het christelijke verbond; het is de wet van de liefde. Zij is gegeven aan allen die de school van Christus zijn binnengegaan en die hopen deel te gaan uitmaken van het geestelijke Israël. Jezus vatte het gebod van de liefde als volgt samen: "Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart, met geheel uw ziel en met geheel uw verstand. ... Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf." Mattheüs 22:37,39

Geweld, als gevolg van zonde, tiert welig in de wereld van vandaag. Het komt in vele vormen voor en is op de een of andere manier in bijna elke cultuur aanwezig. Satan, de auteur van de zonde, gaat de wereld rond "als een brullende leeuw, ... op zoek naar wie hij kan verslinden" (1 Petrus 5:8). Hij is de "god van deze wereld" en "heeft de gedachten van de ongelovigen verblind" (2 Korintiërs 4:4). Door de invloed van Satan is geweld alomtegenwoordig in de huidige samenleving.

Tegenwoordig zien we geweld thuis, onder burens, op scholen, in kerken en op de werkplek, zelfs onder vreemden, om nog maar te zwijgen van de gewelddadige conflicten tussen landen. Dit alles is in strijd met de leer van Jezus. Hij verwierp geweld en het persoonlijk gebruik van geweld om geschillen te beslechten. In Johannes 18:10,11 bijvoorbeeld corrigeerde Jezus Petrus omdat hij zijn zwaard tegen een dienaar van de hogepriester had getrokken, waardoor de dienaar gewond raakte. Hij zei tegen Petrus: 'Steek uw zwaard in de schede.'

We horen nooit meer dat de discipelen geweld of dwang gebruikten in dienst van de Heer. Jezus had "twaalf legioenen engelen" te hulp kunnen roepen, maar dat deed hij niet (Matteüs 26:53). Hij was niet bereid om goddelijke kracht te gebruiken voor zijn persoonlijk welzijn. Jezus bad nooit om verlossing van zijn problemen, maar verdroeg ze vrolijk als onderdeel van zijn offer. Volgelingen van Christus zouden hetzelfde moeten doen. 'Laat deze gezindheid in u zijn, die ook in Christus Jezus was.' Filippenzen 2:5

Nieuwe houding ten opzichte van vijanden

Onze Heer predikte ook over een nieuwe houding ten opzichte van onze vijanden. "Ik zeg u: Heb uw vijanden lief, zegen hen die u vervloeken, doe goed

aan hen die u haten, en bid voor hen die u smadelijk behandelen en u vervolgen." (Matteüs 5:44). In eerste instantie zouden we kunnen zeggen dat dit een hoge standaard is om aan te voldoen, en daar zouden we gelijk in hebben. Dit soort liefde gaat veel verder dan het liefhebben van je naaste. Er wordt wel gezegd dat het gemakkelijk is om degenen lief te hebben die ons liefhebben. Om onze vijanden lief te hebben, is echter een hart nodig dat zo vol liefde is dat zelfs een vijand geen kwade bedoelingen in ons hart kan opwekken. Er zou geen ruimte zijn voor wraakacties of haat.

Dit betekent niet dat we kwaad of onrechtvaardigheid goedkeuren, maar we mogen er niet aan deelnemen. We zijn tegen de onderdrukking van de zwakken en hulpelozen. De mentaliteit van velen in de wereld van vandaag is om het kwaad dat anderen wordt aangedaan te rechtvaardigen om zichzelf te redden. We moeten "het kwade haten en het goede liefhebben", maar we mogen anderen, zelfs onze vijanden, niet met kwaad vergelden (Amos 5:15). Laten we niet vergeten dat degenen die zondigen en kwaad doen in de ogen van God, hun beloning zullen krijgen. 1 Korintiërs 3:8

Levensprincipes

Onze Heer Jezus leerde levensprincipes die gekenmerkt worden door medeleven, zachtmoedigheid, barmhartigheid, zuiverheid en vredestichting. "Zalig zijn zij die treuren: ... Zalig zijn de zachtmoedigen: ... Zalig zijn de barmhartigen: ... Zalig zijn de reinen van hart: ... Zalig zijn de vredestichters: want zij zullen kinderen van God genoemd worden." (Matteüs 5:4-9). Onze Heer sprak deze woorden in zijn Bergrede om zijn discipelen te onderwijzen, en daarmee ook ons. Hij wil dat we medeleven hebben met mensen in moeilijke omstandigheden, dat we zachtmoedigheid en zelfbeheersing betrachten, dat we barmhartig zijn tegenover anderen, dat we een rein hart hebben, zonder woede en boosaardigheid, en dat we altijd vredestichters zijn. We zullen niet altijd in staat zijn om deze dingen perfect te doen, maar we willen wel een volmaakte en zuivere intentie hebben. Het volk van de Heer moet behulpzaam zijn. "Laten wij dan, nu wij daartoe gelegenheid hebben, goed doen aan allen", en ons niet aansluiten bij de sentimenten van deze strijdende wereld. Galaten 6:10

Zuiverheid van hart jegens God komt tot uiting in het streven om vreedzaam te leven en vrede bij anderen te bevorderen. De apostel Paulus schreef: "Leef,

voor zover het van u afhangt, vreedzaam met alle mensen " (Romeinen 12:18). Dit is vooral nodig in deze tijd waarin we nu leven, zelfs als vrede niet wederzijds is.

De vijanden van gerechtigheid houden "meer van de duisternis dan van het licht, omdat hun daden slecht waren" (Johannes 3:19). De Heer zoekt deze mensen niet, maar juist degenen die zo trouw zijn aan de principes van gerechtigheid dat zij deze zelfs jegens hun vijanden in praktijk brengen wanneer zij worden vervolgd. "Zalig zijn jullie, wanneer mensen jullie belasteren en vervolgen en allerlei kwaad tegen jullie zeggen omwille van Mij. Verheug je en wees buitengewoon blij, want jullie beloning in de hemel is groot." (Matteüs 5:11,12). De apostel Petrus schreef ook: "Als iemand als christen lijdt, laat hij zich dan niet schamen, maar laat hij God hierom verheerlijken." (1 Petrus 4:16). Onze Heer geeft ons persoonlijke zekerheid wanneer Hij ons zegt: "In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar wees van goede moed, Ik heb de wereld overwonnen." Johannes 16:33

Verantwoordelijkheden van christenen

We moeten de wetten van de mens gehoorzamen wanneer ze niet in strijd zijn met Gods wetten.

Wanneer ze echter wel in strijd zijn, moet de christen verantwoordelijk zijn voor Gods wetten, niet voor die van de mens. Let op de vermaningen die ons hierover worden gegeven. "Gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een bijzonder volk, opdat gij , de lof zou verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht. ... Geliefden, ik vermaan u als vreemdelingen en pelgrims: onthoudt u van vleselijke begeerten, die strijd voeren tegen de ziel." (1 Petrus 2:9,11). "Wij moeten God meer gehoorzamen dan mensen." Handelingen 5:29

We weten dat de hemelse Vader gehoorzaamheid aan zijn wil als een zeer belangrijke zaak beschouwt. Dit is ons duidelijk geworden door de vele lessen die we hebben geleerd over het volk Israël. Een belangrijk principe dat Jezus ons heeft geleerd, is dit: 'Geef daarom aan Caesar wat Caesar toekomt, en aan God wat God toekomt' (Matteüs 22:21). Verder wordt ons gezegd: 'Onderwerpt u aan elke menselijke instelling omwille van de Heer' (1 Petrus 2:13). 'Geef dus aan iedereen wat u verschuldigd bent: aan de staat de belasting, aan de staat de tol, aan de staat de eer' (Romeinen 13:7). Deze beginselen zijn allemaal van toepassing, behalve

wanneer ons getrainde geweten en Gods wetten zouden worden geschonden.

De hemelse Vader werkt alles in deze huidige onrustige wereld uit volgens zijn plannen en doeleinden. Hij kijkt vooral naar hoe wij leven naar de leer die ons door zijn geliefde Zoon is geopenbaard. De vurige stormen van de huidige tijd "zullen het werk van ieder mens op de proef stellen" (1 Korintiërs 3:13). Ze zullen het soort karakter onthullen dat wij tijdens ons leven hebben ontwikkeld. Ons geloof moet gebouwd zijn op de kostbare beloften van God, die worden afgebeeld als "goud, zilver en kostbare stenen". We mogen niet op onjuiste wijze bouwen met andere materialen die deze vuurproef niet doorstaan. De apostel zegt ons dat alles wat gebouwd is volgens menselijke theorieën, methoden en tradities, afgebeeld als "hout, hooi en stro", vernietigd zal worden. verzen 10-15

De hemelse Vader laat alle naties zichzelf voor de gek houden door te denken dat zij alle problemen van de wereld kunnen oplossen. We hebben gezien dat vrede nooit lang heeft geduurd; nieuwe conflicten ontstaan plotseling. God heeft deze gebeurtenissen toegestaan om de wereld van de mensheid voor te bereiden op zijn koninkrijk van eeuwige vrede, dat geregeerd zal worden door zijn Zoon, Christus

Jezus, de 'Vredevorst'. (Jesaja 9:6,7). 'Uw koninkrijk kome. Uw wil geschiede op aarde', leerde Jezus ons te bidden. Mattheüs 6:10

Afsluitende gedachten

In de ervaringen van Israël in het Oude Testament stond God oorlogen toe om bepaalde doelen te bereiken met betrekking tot de oorspronkelijke beloften die aan Abraham, Isaak en Jakob waren gedaan. De meeste van deze conflicten hadden betrekking op het land dat eeuwen eerder aan het volk van Israël was beloofd, maar dat bezet was geraakt door heidense en goddeloze volken. Dergelijke oorlogen en conflicten waren door God goedgekeurd, en niet door mensen of aardse regeringen.

In het Nieuwe Testament daarentegen hadden die vroegere ervaringen van Israël hun doel gediend wat God betreft. Dit doel was dat de lessen die zij door deze moeilijke ervaringen hadden geleerd, zouden dienen als een 'leermeester' om hen tot Christus, de Vredevorst, te brengen. Galaten 3:24

Jezus verwierp de concepten van geweld en oorlog. Hij onderwees door het goede voorbeeld te geven en door het instellen van het gebod 'heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart' en 'heb uw naaste lief als

uzelf'. (Matteüs 22:37,39). Deze nieuwe houding ten opzichte van onze vijanden verwerpt het gebruik van geweld, gewelddadigheid en moord. Daarom zegt Paulus ons: 'Streef naar vrede met alle mensen en naar heiligheid, zonder welke niemand de Heer zal zien.' Hebreeën 12:14

Binnenkort zal onze openingstekst in vervulling gaan: "Hij maakt een einde aan oorlogen tot aan de einden der aarde; Hij breekt de boog en hakt de speer in stukken; Hij verbrandt de strijdwagens in het vuur." (Psalmen 46:9). Gods Woord belooft verder: "Geweld zal niet meer te horen zijn in uw land , verwoesting noch vernieling binnen uw grenzen; maar u zult uw muren Redding noemen, en uw poorten Lof." (Jesaja 60:18). Allen die zijn gedood als gevolg van oorlog en andere gewelddadige daden zullen uit de dood worden opgewekt. (Johannes 5:28,29). Op een dag zullen alle mensen eeuwige vrede kennen en de kans krijgen om voor altijd in harmonie te leven op een herstellende, volmaakte aarde. Zo'n glorieuze uitkomst zal het hoogtepunt zijn van het herstel van "alle dingen, die God gesproken heeft door de mond van al zijn heilige profeten sinds de wereld begon" (Handelingen 3:21).